

רע"פ 3697/21 - סמאחג'אי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3697/21

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

סמאחג'אי

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בתיק ע"ח 16746-05-21 מיום
13.5.2021 שניתן על ידי כב' השופט אברاهימבולוס

עו"ד מוחמד חגי אי

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' בולוס) בע"ח 16746-05-21 מיום 13.5.2021, בגדרה נדחה ערעור המבקשת על החלטת בית משפט השלום לטעבורה בעכו (כב' השופטת א' טפה גרדז) בא"ש 11071-04-21.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 27.4.2021 החליט קצין משטרת על השבתה מנהלית ל-30 ימים של הרכב בו נהג אחיה הקטין של המבקש (להלן: האח). זאת, לאחר שהאח נתפס נוהג ברכב בהיותו נהג חדש וצעיר, שטרם מלאו לו 21, תוך שהסייע 3 נוסעים ללא מלאوة. המבקשת היא בעלת הרכב.

2. המבקשת הגישה לבית משפט השלום בקשה לביטול איסור מנהלי על שימוש ברכב לפי סעיף 57 בפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). לדבריה, הרכב נלקח ממנו ללא ידיעתה, והוא זהירותה בעבר את אחיה שלא

עמוד 1

לנהוג ברכב תוך הסעת יותר נסעים מהמותר, באופן המקיים עילה לביטול האיסור המנהלי לפי הוראת סעיף 75ב(ב)(1) וכן סעיף 75ב(ב)(2) לפקודה. עוד טענה טענות שונות כנגד השימוש שנערך לאח בטרם ניתנה הודעת האיסור המנהלי, בין היתר מפני שהיא איננו שולט בעברית ומפני שנדרש לכארה לזמן את בעל הרכב לשימוש.

3. בית משפט השלום דחה את טענות המבוקשת. נקבע, כי השימוש נערך כדין וכי את השימוש יש לעורר לנאג ולא לבעל הרכב. הוסיף כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר לביצועה לכארה של העבריה. טענות המבוקשת לפיהן הרכב נלקח ממנה ללא ידיעתה וכי זההירה את אחיה לבב' יעשה בו שימוש אסור נדחו לגופן. נמצא כי לא הוכח שהמבוקשת עשתה כל שנייה על מנת למנוע את ביצוע העבריה.

4. המבוקשת עקרה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. בית משפט קמא שב ודחה את טענותיה של המבוקשת, אך מצא שבנסיבות העניין קיימת הצדקה לקיצור תקופת האיסור המנהלי על שימוש ברכב ל-20 ימים.

5. המבוקשת לא השלימה עם החלטה זו. מכאן בקשה רשות הערעור שלפנינו.

nymoki ha-beksha

6. המבוקשת טוענת כי עניינה מעלה שתי שאלות עקרוניות החורגות מעניינה הפרטני, באופן המצדיק מתן רשות ערעור.

ראשית, נטען כי יש להזכיר האם נג' קטין שנערך לו שימושו בעבירותם מתן הודעת איסור שימוש מנהלי ברכב לפי סעיף 75א(א)(2) לפקודה נהנה מזכויות המוקנות לקטין אשר נחקר בחקירה פליליתבמשטרה לפי הוראות סעיפים 9 ו-9ט לחוק הנזעर (שפיטה, עינוי ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנזער).

שנייה, נטען כי יש לדון בשאלת האם סעיף 75א(ה)(1) לפקודה קובע זכות שימוש לבעל הרכב, ולא רק לנאג.

Din v'hakrava

7. לאחר עיון בבקשת ובנספחיה, הגעתו לכל מסקנה כי דין להידוחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלishi" תינתן רק במקרים המעווררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינה הפרטני של המבוקש, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי (רע"פ 3216 אל רחמן נ' מדינת ישראל(12.5.2021)). הבקשה שלפנוי אינה באה בגדרם של חריגים אלה. חרף ניסיונה של המבוקשת לשווות בקשה אצתלה עקרונית, אין בה כל שאלה תקדיםית החורגת מעניינה הפרטני ומצדיקה מתן רשות ערעור.

9. ראשית כל, לא מצאתי כי במקרה זה מתעוררת כל שאלה משפטית, שכן השאלות אשר מעלה המבוקשת

נוגעות למשור התייאורטי בלבד, ומענה עליהן לא ישפייע על התוצאה הסופית בעניינה של המבוקשת (ראו, למשל: רע"פ 20/2021 פלוני נ' מדינת ישראל(10.1.2021)). זאת, בהינתן שאון כל חולק כי 20 ימי איסור השימוש ברכב חלפו זה מכבר, ומشكך הסוגיה כולה תיאורטית.

10. אף לגופם של דברים, לא מצאתי בטענות המבוקשת כל עילה למתן רשות ערעור.

11. המבוקשת טוענת כי סעיפים 9 ו-9ט לחוק הנוגע חלים על שימוש בטרם מתן הودעת איסור שימוש מנהל ברכב. סעיפים אלה קובעים כי יש לאפשר נוכחות הורה או קרוב אחר בחקירתו של קטין, וכי יש להודיעו לקטין על זכויותיו בטרם חקירותו.

הטענה לפיה חוק הנוגע חל ביחס לשימוש בטרם מתן הודעת האיסור אינה מעוגנת בדיון, ונטענת בעלמא. סעיף 9 לחוק הנוגע קובע במפורש כי הזכות המדוברת מוקנית ל"קטין חדששהזמן לחקירה" (ההדגשה הוספה, ג'.ק.). אין כל ספק כי הקטין לא נחקר חקירה פלילית במסגרת השימוש, ואף לא עולה טענה כזו. לפיכך, דין הטענה להידוחות.

12. גם בטענה לפיה סעיף 57א(ה)(1) מקנה זכות שימוש לבעל הרכב שנאסר לשימוש לא מצאתי עילה כלשהי למתן רשות ערעור. הסעיף המדובר מורה לקצין משטרה לבטל את הודעת איסור השימוש אם בעל הרכב הוכח כי הרכב נלקח ממנו בידי ידיעתו ובלי הסכמתו. סעיף 57ב לפוקודה מתייר לבעל הרכב אף לפנות לבית המשפט בבקשת לבטל את הודעת איסור השימוש, ולהוכיח בפניו שהרכב נלקח ממנו בידי ידיעתו והסכםתו או שמי שנוהג ברכב פעל בנגד להוראותו של בעל הרכב אשר עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה. מנגנוןים אלה הינם מנוגנים ביקורתם בדיudit, אשר לא מונעים מהמשטרה להורות על איסור מיידי של השימוש ברכב (רע"פ 5608/17 מצד רע"מ נ' מדינת ישראל(17.7.2017)).

המבוקשת יכולה היהתה לפנות לקצין משטרה ולנסות להוכיח בפניו את טענותיה לפי סעיף 57א(ה)(1) לפוקודה, אך בבקשתה לא נטען כי ניסתה לעשות זאת. תחת זאת, המבוקשת הגישה לבית המשפט בקשה לביטול הודעת איסור השימוש לפי סעיף 57ב לפוקודה. בקשה זו נדונה ונדחתה לגופה. בנסיבות אלה, לא מצאתי ממש בטענת המבוקשת Caino הופרה זכות כלשי המוקנית לה.

13. סוף דבר, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, י"ט בסיוון התשפ"א (30.5.2021).